

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 566

NGÀY NGHỈ GÌ THÌ ĐÊM THẤY ĐIỀU ĐÓ

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ nhật ngày 27/06/2021.

*****

“*Ngày nghỉ gì thì đêm thấy điều đó*”, có nghĩa là hàng ngày khởi tâm động niệm của chúng ta đã được lưu vào kho chứa trong A Lại Da của chúng ta. Khi ta ngủ, những khởi tâm động niệm suy nghĩ hàng ngày đó sẽ chuyển thành cảnh mộng. Hàng ngày ta nghĩ đến việc thiện, tư duy đến việc lợi ích chúng sanh, tư duy đến điều ác, nghĩ đến những điều lợi mình hại người thì tất cả những tư duy, suy nghĩ đó kết lại, lưu lại trong tạng thức của chúng ta.

Hòa Thượng nói: “*Khi chưa học Phật, chúng ta thấy nhiều ác mộng, thậm chí đang nằm mộng mà giật mình tỉnh dậy sợ toát mồ hôi. Nhưng khi học Phật được một thời gian thì những cảnh ác mộng đó ít đi. Khi chúng ta học Phật lâu năm rồi thì gần như những cảnh mộng đó không còn nữa*”.

Cách đây khoảng 5 - 6 năm, khi Thầy đang bị bệnh, có lần Thầy nằm mơ thấy mình đi vào cảnh ngạ quỷ, cảnh mù mịt. Thầy nhìn thấy họ nhưng họ không nhìn thấy Thầy. Thầy lúc đó sốt cao, huyết áp cao. Thầy tỉnh dậy liền quán chiếu lại nếu lúc mình ra đi mà đi vào cảnh ngạ quỷ thì nguy hiểm quá. Thầy nghe giảng giải trong đường ngạ quỷ là như vậy, cho nên Thầy hết sức cảnh giác và không ngừng chú ý đến nội tâm của mình, không ngừng điều hòa tâm tính, hàng phục tập khí phiền não của mình. Lâu lắm rồi, mấy năm nay Thầy không hề thấy ác mộng nữa. Mấy tháng nay, mấy tuần nay, Thầy không có một giấc mộng nào. Đành rằng cả ngày bận rộn nhưng Thầy chỉ lo nghĩ vì chúng sanh. Hôm qua, một mình Thầy đóng 6 thùng quà để gửi đi Sài Gòn 5 thùng, gửi đi Hà Nội 1 thùng. Thầy ngồi chờ xe đến hơn 9h tối họ mới đến lấy, sau đó Thầy vào lớp Nữ Đức nghe dự thính, rồi đi ngủ. Thầy ngủ một giấc an lành không mộng mị.

Nếu chúng ta làm việc chỉ lợi ích cho mình thì có lẽ sẽ có nhiều mộng mị. Nếu chúng ta chỉ cho đi, làm lợi ích cho người thì tự khắc tâm mình rất an. Nhà Phật nói: “*Nhất thiết pháp tùng nơi tướng sanh*”, “*Tất cả pháp từ tâm tướng sanh*”, tất cả đều từ tâm tướng của mình mà dậy khởi. Người tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, nhất là tham sân si mạn thì chắc chắn ác mộng sẽ rất nhiều. Chúng ta học bài này, Hòa Thượng nói: “*Ngày nghỉ gì thì đêm thấy điều đó*”. Thầy liên tưởng đến câu nói của Hòa Thượng nói: “*Tự tác tự thọ*”, toàn là tự làm tự chịu.

Khởi tâm động niệm của mình đã tích trữ trong A Lại Da, trong tàng thức của mình. Tối ta ngủ còn nhìn thấy, vậy thì trong cuộc đời này, ta tạo những thói quen gì thì chắc chắn khi ta chết đi, thần thức cũng đi theo tập nghiệp hàng ngày. Không phải khi ta chết đi thì Diêm Vương hay Phật Bồ Tát, hay các cõi phẩm nào đó đến dẫn ta đi mà do ta tự đi, tự tìm đến. Linh hồn, thần thức tự đi theo tập nghiệp hàng ngày, không phải Diêm Vương bảo Ngưu đầu Mã diện (*đầu trâu mặt ngựa*) đến dẫn ta đi, mà là ta tự đi. Người xưa nói: “**Thiên Đường hữu lộ vô nhân đáo, Địa Ngục vô môn hữu khách tâm**”. Cõi Thiên Đường có đại lộ nhưng không ai đến, Địa Ngục không có cửa nhưng chúng sanh tự chen chúc nhau tìm đến. Kể cả có người ngăn cản, người ta vẫn đi theo hướng vào Địa Ngục.

Đối diện đạo tràng Cư Sĩ Lâm có một vũ trường rất lớn, người đến vũ trường rất tấp nập. Bên này, người đến đạo tràng, đến Phật đường niệm Phật nghe pháp cũng rất đông. Sở thích, thị hiếu dẫn cảm con người ta đến nơi mà họ muốn đến.

Trong mười cõi có Địa Ngục, Ngạ Quỷ, Súc Sanh, Trời, Người, A Tu La, Thanh Văn, Duyên giác, Bồ Tát, Phật. Tất cả đều do khởi tâm động niệm, nghiệp lực chiêu cảm đến, nghiệp lực sở cảm. Người đáng vào cõi nào thì tự khắc tìm vào cõi đó. Không có ai có đủ quyền năng để phán quyết chúng ta sẽ đi về đâu. Chúng ta phải biết rõ, hàng ngày chúng ta khởi tâm động niệm như thế nào thì chúng ta đã kết thành những thói quen, gọi là “**dẫn nghiệp**”, tạo thành “**dẫn nghiệp**” như thế nào thì mãn nghiệp sẽ như thế đó. “**Đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu**”. Người thích đánh bài sẽ gặp nhau ở nơi đánh bài, người thích vũ trường đi vào vũ trường để gặp nhau, người niệm Phật đi đến đạo tràng niệm Phật. Từ nơi giấc mộng buổi tối thì ta cũng biết rõ tương lai đường sanh tử ta đi về đâu.

Hòa Thượng nói: “Thập đạo vô thân”. Mười cõi này không có một vị thần nào có đủ quyền năng ban phước giáng họa cho chúng ta mà chính chúng ta là người quyết định chúng ta sẽ đi về đâu. Tập nghiệp hàng ngày mà ta tạo ra sẽ quyết định ta đi về đâu. Giống như việc ban ngày ta nghĩ gì thì ban đêm ta sẽ ngủ mơ thấy điều đó. Người ngày ngày tụng Kinh niệm Phật vào ban ngày thì trong giấc ngủ cũng mơ thấy mình tụng Kinh niệm Phật. Đó là điều đương nhiên. Chúng ta làm những việc khác như chơi game, đánh bài, chơi điện tử thì trong giấc ngủ, ta cũng thấy như vậy. Từ việc này chúng ta liên tưởng đến tương lai ta đi về đâu, chính mình cũng biết rõ. **Hàng ngày khởi tâm động niệm của chúng ta là thuần tịnh thuần thiện thì nhất định tương lai ta sẽ đi đến nơi thuần tịnh thuần thiện. Hàng ngày ta mơ mơ hồ hồ thì nhất định tương lai ta cũng đi về cõi mơ mơ hồ hồ.** Điều này chúng ta biết rất rõ.

Một niệm khởi lên hoàn toàn vì người hay vì ta, chính ta đều biết rõ, đều nhận ra ngay. Chẳng qua ta không thêm để ý đến, những điều lâu ngày thành quen thì chúng ta không để ý. Một lời nói hớ, một lời nói quá, ta nhận ra luôn. Chúng ta nhận ra nó nhưng chưa hoàn toàn không chế được nó. Chúng ta phải kiểm soát được khởi tâm động niệm của mình.

Đây là tham sân si mạn, ta biết ngay.

Đây là tự tư tự lợi, ta biết ngay.

Đây là danh vọng lợi dưỡng, ta biết ngay.

Đây là năm dục sáu trần, ta biết ngay.

Hòa Thượng nói: ***“Mỗi chúng ta đều có kinh nghiệm về nằm mộng. Cảnh mộng từ nơi tâm của chính mình biến hiện ra. Cảnh sanh tử cũng đều là cảnh mộng. Cõi Địa Ngục, Ngạ Quỷ, Súc Sanh, Trời, Người, A Tu La cũng đều là cảnh mộng. Hàng ngày tạo tác sẽ dẫn đến cảnh đó. Nếu tâm của bạn vô cùng thuần lương thiện lành thì giấc mộng buổi tối của bạn rất an lành. Nếu tâm của bạn bất thiện, ngày ngày tạo tác làm ra những việc ác thì bạn sẽ thường nằm thấy ác mộng”***.

Có những giấc mộng khủng khiếp đến mức ta giật mình tỉnh giấc mà vẫn sợ đến mức mồ hôi lạnh toát. Hồi nhỏ, một lần Thầy nằm mơ thấy mình bị một con ma chụp dính. Thầy hoảng hồn choàng tỉnh dậy, giấc mộng đó khiến Thầy sợ đến mức nhiều năm không quên. Mãi về sau, khi đi khỏi nhà Thầy mới quên được giấc mộng đó.

Hòa Thượng nói: ***“Trước khi chúng ta học Phật, ác mộng sẽ nhiều hơn. Sau khi học Phật được vài năm thì ác mộng ít đi”***. Trên Kinh Phật nói: ***“Tất cả pháp từ tâm tưởng sanh”***. Tất cả mọi sự vật hiện tượng đều do tâm tưởng của mình sanh ra. Hòa Thượng nói: ***“Đây là sự thật. Do đây mà biết, buổi tối ta nằm ngủ thấy giấc mộng, đây cũng là trải nghiệm công phu của mình, trải nghiệm cảnh giới nội tâm của mình. Người nào còn nhiều mộng寐, còn nhiều ác mộng thì phải xem lại chính mình, phải phản tỉnh chính mình. Chúng ta tu hành lâu năm mà Thầy bói coi đúng vận mệnh thì chúng ta tu hành không có công phu cho nên chưa chuyển được cảnh giới. Ta phải khóc một trận, phải phản tỉnh cảnh giới nội tâm, tập khí của mình còn nguyên si chưa thay đổi cho nên chưa chuyển được cảnh giới”***.

Ngày xưa, trước khi Thầy lấy vợ, Mẹ vợ của Thầy lo lắng cho con gái nên đi xem bói. Thầy bói nói: ***“Hai người này lấy nhau thì sẽ nghèo khổ, nghèo xơ xác, thậm chí phải đi ăn mày”***. Thầy đã thay đổi vận mạng. Hiện nay Thầy giàu hơn những người giàu, ngày nào cũng mang rất nhiều quà tặng đến cho mọi người khiến mọi người rất cảm động và vui mừng. Họ cảm động vì cách Thầy tặng chứ không phải vì quà tặng vật chất. Thầy tặng họ mít, xoài, các loại rau củ quả cây nhà lá vườn do Thầy tự trồng. Thầy vừa tặng họ các loại trái cây, các loại rau, đồ ăn, còn tặng họ những bức tượng Phật A Di Đà. Họ vô cùng vui sướng và mừng rỡ.

Chúng ta phải thay đổi vận mạng của mình, ngày ngày tạo thiện duyên, vận mạng phải ngày ngày thay đổi, ngày ngày thăng tiến. Chúng ta ngày ngày mang niềm vui đến cho mọi người là ngày ngày tích công bồi đức. Ngày ngày tích công bồi đức thì vận mạng ngày ngày thay đổi.

Trang website **tinhhongphapngu.net** mỗi ngày có chín nghìn lượt người truy cập. Chúng ta ngày ngày pháp thí. Thầy nói ra để mọi người học tập và biết cách pháp thí. Chúng ta lên Facebook thì đăng những lời hay ý đẹp, câu chuyện cảm động. Đó là pháp thí. Thầy cũng là bất chước làm theo Hòa Thượng. Thầy nghe Hòa Thượng nói, thấy Hòa Thượng làm, Thầy bất chước làm theo. Khi xưa Thầy không rành về internet, không rành về công nghệ nhưng Thầy yêu cầu họ làm ra được trang web có giao diện bố cục đẹp và trang nghiêm, không bị lỗi thời. Đó là nhờ hoàn toàn phục vụ chúng sanh vô điều kiện.

Có một Phật tử ở Đức gửi email với Thầy: “*Con vào trang web học tập, nhận được lợi lạc vô cùng... Con mong muốn được đóng góp cùng Ban Biên tập*”. Thầy trả lời: “*Từ xưa đến nay, trang web này chưa bao giờ kêu gọi ai ủng hộ. Nếu con phát tâm thì cứ chuyển vào tài khoản của Hạnh Quang, tin nhắn ghi rõ là tịnh tài để ẩn tống, hoặc tịnh tài để phát gạo...*”. Thầy cảm nhận được tâm chân thành của họ thì mới trả lời như vậy. Nếu họ chưa nghe pháp, tâm của họ không chân thành, chỉ băng quơ thì Thầy sẽ không trả lời.

Ngài Lục Tổ Huệ năng nói:

“Nào ngờ tự tánh vốn sẵn đầy đủ

Nào ngờ tự tánh năng sanh vạn pháp”.

Tất cả mọi chúng sanh đều như vậy, nhưng tâm của chúng ta bị bó hẹp bởi tự tư ích kỷ, sợ được sợ mất, sợ thành sợ bại, sợ hơn sợ thua, sợ vất vả nhọc nhằn cho nên năng lực chúng ta bị hạn chế. Chúng ta học Phật mà không thay đổi được cảnh giới, từ cảnh giới trong mộng đến cảnh giới hiện thực thì chúng ta đã tu hành uổng phí. Nếu chân thật học, chân thật làm thì chân thật có kết quả.

Đến bây giờ, những gì Thầy nghĩ đến đều đầy đủ, không chướng ngại. Thầy không mong cầu cho mình, chỉ mong cầu lợi ích cho người, cho nên không có chướng ngại. Làm gì có chuyện chúng ta làm theo đúng nguyên lý nguyên tắc, làm theo giáo dục Thánh Hiền, làm theo lời dạy của Phật Bồ Tát, lời dạy của Thánh Hiền mà lại không thay đổi cảnh giới. Cảnh giới không thay đổi là do chính mình chưa thay đổi nội tâm.

Phật dạy: Muốn có tiền tài thì bố thí tài. Muốn có thông minh trí tuệ thì bố thí pháp. Muốn khỏe mạnh sống lâu thì bố thí vô úy.

“Y báo tùy theo chánh báo chuyển”. Cảnh tùy tâm chuyển. Chánh báo là nội tâm. Chánh báo chưa chuyển thì không thể chuyển cảnh giới. Người xưa nói: ***“Đức trọng quý thần kinh”***. ***“Kinh”*** là kính sợ. Quý thần cũng kính sợ, nể sợ người chân tu. Tâm chúng ta xấu ác, tâm tà thì quý thần không kính sợ. Chúng ta tu hành mà quý thần không nể sợ, còn đến quấy phá chúng ta thì chúng ta tâm tà, tâm không chân thật.

Tổ Ân Quang dạy: ***“Kiến thành tự khả chuyển phàm tâm”***. Chúng ta triệt để, chân thành đến tột độ thì chắc chắn chuyển đổi được hoàn cảnh của mình. Chúng ta chưa chuyển đổi được hoàn cảnh của mình vì tâm của chúng

ta còn bị hạn chế, chưa chân thành. Người xưa nói: **“Tinh thành sở chí, kim thạch vi khai”, tâm chân thành tột độ thì vàng đá cũng nở hoa.**

Hòa Thượng nói: **“Hoàn cảnh rất dễ thay đổi. Bạn tu hành mà không thay đổi được hoàn cảnh thì làm sao có thể thành Phật, thành Bồ Tát”**. Chúng ta cứ hướng đến giáo huấn của Phật Bồ Tát, hướng đến giáo huấn của Thánh Hiền. Chúng ta cứ nhìn vào cuộc sống 60 năm cuộc đời của Hòa Thượng mà học tập & làm theo. Một câu nói của Ngài, một việc làm của Ngài, khiến Thầy khi dịch mà xúc cảm tuôn trào nước mắt. Vì vậy nên Thầy luôn cố gắng làm theo Hòa Thượng. Thầy dùng trang web để phổ biến Phật pháp, phổ biến giáo dục Thánh Hiền. Thông qua trang web, Thầy trò không cần nhau, không cần trường lớp. Những bài giảng của Thầy cũng có học trò đang học thạc sĩ theo học. Chúng ta thấy, chúng ta đang thay đổi hoàn cảnh mỗi ngày của chúng ta. Chúng ta trường chay, giữ giới nghiêm túc, mặc dù có sai phạm nhưng khi vừa sai phạm thì nhận ra ngay.

Chúng ta hãy tự xem thành quả bấy lâu nay của chúng ta từ những trang web, từ những việc chúng ta làm ra công hiến cho cuộc đời. Những việc chúng ta làm với tâm chân thành thì rất khác. Trung tâm đào tạo ở Sơn Tây tương lai sẽ giáo dục ra những người con tốt. Chúng ta bước vào phong quang đó đã cảm thấy an lành. Chúng ta bước vào nơi nào đó mà cảm thấy họ sắp “móc túi” mình thì sẽ cảm thấy bất an. Hôm trước Thầy đi cúng thất, Họ đến tận nhà Thầy để cúng dường. Thầy kiên quyết không nhận phong bì và nói với họ là: **“Không phải ông đang cúng dường mà ông đang trả công cho tôi”**. Thầy còn tặng họ trái cây và hai chậu cây bồ công anh rất đẹp. Tu hành chỉ đơn giản như vậy, có gì quá khó khăn đâu!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!